

משפחות שכולות, חבריי הלוחמים והמפקדים של חטיבה 421 וכול משפחת 421, 40 שנה אחרי מלחמת יום הכיפורים אנחנו ניצבים כאן ליד אנדרטת החטיבה בפארק העוצבות שביד לשריון. אתר זה הוא אתר ההנצחה ללוחמים הגיבורים שנפלו במערכה ההיא וזה גם אתר הזיכרון לניצחון האדיר שלנו במלחמת יום הכיפורים.

כולנו זוכרים כיצד נפתחה מלחמת יום הכיפורים, עבורנו לוחמי חטיבה 421. המלחמה נפתחה כאשר המצרים צלחו את תעלת סואץ לכול אורכה וכבשו שטחים נרחבים ממזרח לתעלה, בתוך שטח סיני. ואנחנו אז רק מתגייסים, ללא מחסני חירום, בלי טנקים, וללא ציוד בסיסי, ללא רכב קרבי וללא נשק. הדבר היחידי שעמד לרשותנו הוא רוח הלוחמים, היכולת, הרצון, הידע המקצועי, הכרת השטח, ובעיקר התודעה זוהי עבורנו מלחמת קיום, עבור המשפחות שלנו ועבור המדינה.

המצרים תכננו בכול, הכינו את צבאם לפרטי פרטים, בנו יכולת אדירה ורחבת ממדים, הכינו ציוד צליחה ולחימה, בנו מערכת לשיתוק חלי האוויר שלנו, שהיה אמור להיות כוחנו העליון. המצרים הכינו הפתעה מרשימה, יחד עם הסורים, בלחימה מתואמת כפי שלא ידענו עד אז, והם היו קרובים לניצחון גדול.

דבר אחד הם לא לקחו בחשבון, **אותנו**. הם לא ידעו "עם מי יש להם עסק". הם לא שמעו על חטיבה 421, על לוחמי הצעירים, כולם בוגרי מלחמת ההתשה, כולם מכירים את השטח וכולם מקצועיים. דבריי אלה נכונים לכלל אנשי החטיבה ולא רק לטנקיסטים, לאנשי החימוש והאחזקה, אנשי הקשר, הרפואה, הסיוע, צוותי המרגמות, אנשי הסיור, הגיפים, נהגי התובלה, נהגי המכליות, אנשי המפקדה - כולם לוחמים מסורים, אמיצים וגיבורים.

ב-14 באוקטובר, לאחר מספר ימי לחימה מתישים ואבדות קשות, הגיע המפנה במלחמה. המצרים החליטו להרחיב את הצלחתם ושלחו את גייסות הטנקים שלהם לקראתנו כשהם מלווים בארטילריה ובמאות טילים נגד טנקים. אלא שכאן הם טעו ואנחנו פשוט חיסלנו אותם, הדלקנו כול טנק מצרי שבא מולנו, ולמעשה חיסלנו כמעט לחלוטין את יכולת השריון והתמרון המצרי. יתר על כן, למחרת ב-15 באוקטובר כבר הכנו את קרב הצליחה שלנו. המצרים עוד טרם התאוששו ובכר בליל 15-16 באוקטובר נעה החטיבה לתעלת סואץ, **ובבוקר 16 באוקטובר כבר היינו על אדמת מצרים ממערב לתעלה, באפריקה!** כול החטיבה הייתה במלחמה. חלקנו לחמו בחווה הסינית, חלקנו גררו אמצעי צליחה וחלקנו הגענו ליעד בחשכה. בו ביום פשטנו לעומק מצרים והשמדנו בסיסי טילים נגד מטוסים, בסיסי טילים ארוכי טווח, מטרות קרקע, כוחות שריון וכוחות אחרים שברחו או נהרגו. בפעם הראשונה בתולדות המלחמות אירע שכוחות קרקע מסייעים לחיל האוויר. דקות ספורות לאחר שהשמדנו את הטיילים נכנס חיל האוויר שלנו לפעולה, ואפשר לומר שבאותו יום הפסידו המצרים את המלחמה.

בכול קרב, בכול פעולה ובכול מלחמה קיים המהלך או התמרון המכריע. אומר היס בבטחה שהמהלך שלנו, של חטיבה 421 בפיקודו של חיים ארז, ובהנהגתו החכמה והאמיצה של אריק שרון מפקד האוגדה, מהלך זה הוא שהביא להכרעת המלחמה. **המצרים הפסידו ואנחנו ניצחנו.**

חצי מהצבא המצרי כותר ואנחנו שלטנו גם בחני וגם ממערב לתעלת סואץ בשטח מצרים. בסופו של דבר הבינו המצרים שאיתנו עדיף לעשות שלום, ושלוש זה שבא בעקבות אותה מלחמה, מחזיק כבר ארבעים שנה.

אנחנו זוכרים את הגיבורים, מצדיעים להם, ולא נשכח את חברינו שנשארו בדרך, שנפלו במלחמה בקרבות הקשים, תוך גילוי אומץ לב בלתי רגיל. יהי זכרם של הנופלים ברוך.